

משיבה, לבירור שאלות על כל הקשור בכחירות.

דרור חופשי, ירושלים

איציק, שימעון קורא לך!

מאז נודע על המאבק / בין שימעון ליצחק / התברר שהכל פה במדינה / מתחרז עם זו המגנינה / יש קידוחים במיפרץ סואץ / אז יצחק צועק ושימעון כועס / מיסמך לעיתונות מודלף, וכבר מלחשים / שרק מחוגיו של "שין" / יצא אותו מלשין.

אם ידלן מסתבך בפלילים / גם זה חלק מריב התרנגולים. / ואם ידלן אז גם רבינוביץ ורבי / וזו על כן אינטריגה תישעה קבין / אם רבין מחפטר / הרי זה ברור שהוא מכה את "שימי" בסנטר / אם דיניץ מתנשף להשיג ביקור / מובן מה מעסיק את מוחו העכור. / כך יוכל יצחק לקחת "פור" / ולהכניס לפרט "נוק" אוטו" מאחור.

המאבק בין שימעון ליצחק / הוא, אם כן, שלאגר מובהק. / עכשיו מתחיל להת' ברר / שזינבה גס'כו תוצא מן המקור. / לקראת מועד הבחירות / יורד כבר רבין על ויתורים ופשרות. / כך ייהנה מלחץ מפ'מי נגד פרס / וישלח את דיין להעלות חרס.

הרצל חקק, ירושלים

שרה צעירה — אקמואלית

מי? / מי זה האיש אשר שמו רבינוביץ / שביגללו עברתי ממעדי'מלכים — לסנדוויץ' / משימלה וחליפה — למיכנס'י / גיינס ולא קטיפה, / מחולצת'משי וטפטה — לטריקו פשוטה, / מנעליים יפות — לסנ' דלים שטוחות.

לך אני מאחלת שתלבש טרבל בצבע תכלת, / לרגלך תיקשר שרשרת / וכל התומכים בקולך יחוברו לה בשלשלת. / ולפיד הגאון אתקין ריץ'רץ' קטנו, / שמא חלילה תביא עלינו עוד אסון.

מיכרז!

הממשלה הכריזה ללא היסטורין / שגונבי' עתיקות יועמדו לדין, / מאסר וקנסות יוטלו על כל דיכפין / שברשותו יימצא חפץ עתיק'יומין. / וכאן השאלה חוזרת ונשאלת / איפה הצדק והדין'דיין אמת?

עזיזה גיל, אילת

מעשי אבות ובנים

קראתי השבוע שתי כתבות בשני עיתון

עזיזה גיל

הרצל חקק

פגשים בחרושים

הכללית פרט חדש ומעניין, שאינו נהיר לך בוודאי מסאת היעדרותך הממושכת. ובכן, הישראלים לא רק שונאים איש את רעהו, הם שונאים את עצמם, את בשרם, כל נים ונים בנפשם הבויה וכל פניה בעצמותם העלובה.

איך ניתן, אחרת, להסביר את העובדה שדברים כשלך התפרסמו בשבועון ישראלי המכבד את עצמו — דברי אדם אשר משנת 1955 חסר הוא כל מושג מעמיק על המתרחש במדינה, ובין גיחה לגיחה לי פרובינציה מיוזר'תיכונת זו מרשה לעצמו להעיר את הערותיו המלומדות והמונסות ממרוס'שיתבו האקדמאי באוניברסיטת סאן דייגו, ולעצץ עצות מחוכמות כיצד להעלות את הישראלים היורדים בחזרה — את האחרים, כמובן, לא אות'עצמו.

ההסברה ישראלית לוקה בחסר, הכלכלה מתמוטטת, מילחמות חדשות על הסף, הפער החברתי מתרחב, היורדים — יורדים, וה' עולים כבר לא. ואתה, פרופ' חררי, הדואג והאוהד, האיש שגילה את אמריקה מחדש, מתיימר לספר לנו כמה אנחנו גרועים!

אל תדאג, אנחנו יודעים. חשבתי לכתוב לך מיכתב שקול וגינות, שינסה להסביר לך כמה אנחנו משתדלים, ומנסים ומתלבטים ומשנים פה'ושם ונכ' שלים עוד ועוד, אך ממשכים בכל'זאת להתקיים ומקווים ליום. אך החלטתי כי אינני רוצה להגיד לך שום דבר לעניין, שטירחה זו טירחת'שווא היא ואינך ראי לה, לא אתה ולא אלפי רעך המהנהנים

נים: האחת בהעולם הזה (2058) על "הורה הרעה של אהרון מגד", מאת דן עומר, והשניה בדבר, על המשך הופעת העיתון העיברי של היורדים באמריקה — ישראל אקספרס. מאמר שנכתב בידי חיים איזק. הקשר בין שתי הכתבות הוא בידעה שאותה העלים חיים איזק מקוראיו, ידיעה המספרת שהעורך החדש של אותו עיתון יורדים הוא אייל מגד. האב מוכיח'בשער פעמיים בשבוע מעל דפי דבר, ואילו בנו הוא דוברם העיברי של היורדים. עוד מיכיה כזה, ואבדנו!

משה תמיר, חולון

● בינתיים חדל גם הבן להוכיח, אחרי שהוצאת העתון הופסקה.

אנחנו יודעים

עוד בטרם הגעתי לסוף מאמרו המאלף של הפרופסור שלמה חררי מסאן'דייגו (פורוס, "העולם הזה" 2058), ידעתי בליבי כי הוא צודק במאה אחוזים. אני רוצה להפנות אליו תשובה אישית:

בעצם, לומר לך בכנות, כל אשר כתבת ידוע לי מומן. ועוד יותר מכך: ידוע לי שהישראלים בוים לכל חריג, שהם שונ' אים מרכיבי'משיקפיים ומתעבים שמנים עד עימקי נשמתם, שהם מגעילים וקטנוניים וצרי'אופק, וכל מה שיעלה עוד קולמוסך המאומן.

אני אומנם אינני פרופסור, בעצם אני רק תלמיד בי.איי. וגילי מתקרב אך למח' צית גילך, אך אוכל להוסיף להשכלתך

בתנאה למיקרא אימרותיך המחוכמות. הרי מי שעבר שנים מיספר בארץ ישראל וחזה מבשרו את הרעה וחש את הפחד והבדידות האיומה, והשכיל להבין את החזון אך נשבר וברח — לא יושפע בוודאי מקומץ מילותיו אף של הדגול במסבירים, שתמצא הארץ הזאת לשלוח אליו.

ומי שחי כאן ולא הרגיש ולא ראה, או שראה והתעלם — אף לא ירצה להק' שיב, ונמצאנו קרחים בכל מיקרה. צריך לעזוב אתכם במנוחה, לשכוח מכם כשם שמשתדלים לשכוח אסון, ולבזו לכם כשם שבזים למפנה אחריו ליריבו.

לא עוד הטבות, לא עוד הסברות, לא עוד הינחונים מאוסים ומקדומימכר בטוב הארץ והדרה. מה, בסופו של דבר, ניתן עוד להציע לכם?

ומה עוד לא הצענו? ואיך לא הצענו? ניסנו בטוב, בדיבריי'סיסנות, ביקשנו, הסברנו, התחנונו, אחר רגזנו ורתחנו, ויש שהתייאשו ובלבינו ידענו תמיד: אדמת הארץ הזאת תישאר מלוחה, וסביבה ימי שיכו להלך מיליוני מוסלמים, מצפים לרגע שנתמוטט.

מוטב להתעלם מכם, לשכוח אתכם. אתם הרי תגיעו לכאן בסופו של דבר בחזרה, עם גל האנטישמיות הראשון או מפחד שילטונות'המס, והארץ הזאת תקבל אתכם בחזרה נכונה ואוהבת, כשם שקיבלה את האומללים בבניה — והיא תסלח ותברך שהתיינו.

אבל עד אז — לשכוח.

אתה כותב, פרופ' חררי, כי החברה האמריקאית קיבלה אתכם יפה, כי השת' רשתם וכי טוב לכם, אך, האם לא נתקלתם מעולם בשאלה כיצד זה חתמו מנהיגי ארה"ב על תיקון ג'קסון הידוע, למען הגבר עלייה יהודית לארץ בעוד בתוכה יושב קיבוץ ענק של ישראלים — ציבור הדומה בהיקפו למיספרם של אלו שהצליחו להיחלץ ולצאת בעזרת התיקון המבורך?

האם לא נשאלתם שאלה זו מעולם? האם לא הבחנתם בפאראדוקס?

ולסיים, פרופ' חררי — שאלה אישית במקצת.

כפסיכולוג מצליח ("אני טוב ואני יודע זאת") טענת, שמי שטבע את המונח "נפולת של ומושות" מנסה לחפות על ייסורי מצפוניו. כיצד, אם כן, תכנה את מיכתבך שלך?

התנצלות מגומגמת? צביעות מתחסדת? או אולי ניטרליות אוהדת?

אשמח להיווכח כי לא פירסמת תשובה. לא אתה, ולא חבריך.

רמי גוברניק, ירושלים

10 צפרני הקסם

צפרניך מקסימות ללא בעיות!

המתרן האיטלי לכל סוגי הצפרניים! לצפרניים סדוקות, כסוסות ולצפרניים יפות וחזקות במיוחד. השתלח צפרניים, בעזרת אבקה ונוזל המתקשים תוך דקות, משייכים את הצפורן מורחים "לאק" והרי צפורן לתפארת.

SUPERNAIL

"סופר ניל"

המרכז הישראלי לביצוע צפרניים בשיטה האמריקאית

יבוא • שיווק • ביצוע

פתוח ברציפות בין השעות: 0900-1900

תל-אביב רח' דיזנגוף 270, טל 03-245036

באר-שבע רח' הרצל 82, טל 057-78601